

ПРИСВЯЧЕННЯ
XXIV З'їздові
КПРС ТА
XXIV З'їздові
КПУ УКРАЇНИ

ПОДОРОЖ В КАЗКУ

В царство дивної казки переносить фільм режисера Євгена Шерстобитова. За півтори години кіноглядачі побували разом з героїнею фільму — радянською дівчиною Оксаною у фантастичній країні Карлікі. Захоплюючі враження залишив фільм у юних глядачів Кіровогра-

да. І як не поділитись ними з авторами та виконавцями ролей?

На фото: ліворуч — кінорежисер фільму «У тридцятьому царстві» Є. Шерстобитов дає автографи наймолодшим глядачам кінотеатру «Мир», внизу — Євген Шерстобитов і виконавець головної ролі Сергій Сібель після демонстрації кінострічки розмовляють з молодими активістами цього кінотеатру.

Фото А. Печенюка.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 152 (1320).

СУБОТА, 19 ГРУДНЯ 1970 р.

Ціна 2 коп.

Автоматична станція «Венера-7» завершила політ

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

15 грудня 1970 року автоматична станція «Венера-7» після 120 добового польоту досягла планети Венера.

Старт автоматичної міжпланетної станції «Венера-7» було проведено 17 серпня 1970 року. За цей період станція пролетіла відстань близько 320 мільйонів кілометрів і з нею було проведено 124 сеанси радіозв'язку, під час яких одержано великий обсяг телеметричної інформації.

12 грудня на відстані до Венери в 1 мільйон 300 тисяч кілометрів почалися підготовчі операції до завершального етапу — входу в атмосферу планети. З цією метою за командою з Землі хімічні джерела електроживлення спускного апарату були підключені для зарядки до сонячної батареї станції, а температуру в спускному апараті було знижено до мінус 8 градусів за Цельсієм.

При вході в атмосферу планети 15 грудня о 8 годині 02 хвилини за московським часом відбулось розділення орбітального відсіку і спускного апарату. Після аеродинамічного гальмування спускного апарату, в результаті чого його швидкість знизилась до 250 метрів на секунду, було введено в дію парашутну систему, відкрились антени і почалась передача інформації по радіолінії.

Сигнали з спускного апарату приймалися протягом 35 хвилин. Результати вимірювань, одержані з станції «Венера-7», обробляються і визначаються.

ГІДНУ ХЛІБОРОВСЬКУ ЗМІНУ

Молодий господар землі. Це він нестомною працею і дбайливими руками вирощує високі врожаї, примножує щедрість рідної землі, вповнено береться за кермо найновішої машини, а ввечері схиляється над підручниками.

Саме таким ми уявляємо сьогодні трудівника села. Збагаченого досвідом майстрів високих врожаїв, сповненого бажання здійснити накреслену партією програму комуністичного будівництва на селі.

Від того, наскільки вміло буде скерована трудова і громадсько-політична активність юнаків і дівчат, багато в чому залежить майбутнє сільськогосподарського виробництва, піднесення якого лишається й надалі головним завданням трудівників села, багатотисячного загону комсомольців республіки.

III ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Про участь нашої хліборобської зміни у здійсненні партійних накреслень, у виконанні рішень липневих (1970 р.) Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України і йшла мова на III пленумі ЦК ЛКСМУ, який відбувся 16 грудня. З доповіддю про завдання комсомольських організацій республіки по дальшому піднесенню трудової і громадсько-політичної активності молодих трудівників села виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто.

У доповіді і виступах відзначалося, що комітети комсомолу останнім часом поліпшили організаційну і виховну роботу серед сільської молоді. Тепер вже не десятки, а сотні комсомольсько-молодіжних колективів, тисячі механізаторів, хліборобів і тваринників

досягли рубежів правохліборобського сільськогосподарського виробництва. У нинішньому році 1208 комсомольсько-молодіжних колективів виростили по 40—50 центнерів кукурудзи на зерно, по 450 центнерів цукрових буряків, 419 молодіжних колективів у тваринництві за 9 місяців поточного року на доїли понад 3000 літрів молока від кожної корови.

Вся практична робота комсомольських організацій села підпорядкована виконанню рішень партії і уряду про зміцнення, насамперед, зернового господарства, підвищення врожайності всіх сільськогосподарських культур, дальший розвиток громадського тваринництва, меліорацію земель, розширення матеріально-технічної бази колгоспів і радгоспів. За-

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗА ЗВАННЯ КОМУ- НІСТИЧНОЇ

На фото: головний інженер районного виробничого управління сільськогосподарства А. Д. Катеринич (другий зліва) задоволений якістю ремонту.

„ВІД СЕРЦЯ, ЩИРО...“

Ще свіжі в пам'яті трудящих району зустрічі з червоною письменницею Радянської України. А нині у нас гостують визначні кіномитці. Вчора трудящі Петрового зустрічали кінорежисерів Тимура Золоєва, народногo артиста УРСР лауреата премії імені Шевченка Віктора Івченка, заслуженого діяча мистецтв УРСР Петра Тодоровського, актрису Нінель Мишкову, Світлю Сергійкову, артистку кіно Галину Нехаєвську та інших.

Пів на дванадцять... Площу перед кінотеатром «Ігулець» заповнили робітники, службовці, колгоспники, учні райцентру.

Починається мітинг. Відкриває його перший секретар районного комітету партії тов. Кравченко.

— Вітаючи вас, — говорить він, — сподіваюся, що перебування в районі буде для вас цікавим і корисним. Знайомство з ділами і помислами наших людей збагатить вашу творчість, стане джерелом нових пошуків, натхнення в праці напередодні партійних з'їздів. Нехай зустрічі на землях Петрового району допоможуть вам у роботі над новими творами про нашу радянську дійсність, про наших славних людей-трудящих.

Режисер Віктор Івченко, актриса Нінель Мишкова дякують за щирі, гостинні, сердечні зустрічі, розповідають, що привезли на фестиваль кращі фільми українських студій, зняті в час підготовки до 100 річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Спілкування з глядачами, відмітив режисер Петро Тодоровський, для нас не просто зустріч. Це — свято і робота. Бо тут народжуються нові замисли.

Тепло, безпосередньо прозвучали слова учениці Петрівської середньої школи Любові Степанової. «Говорим вам від серця, щиро. Ми раді бачити всіх вас на нашій рідній Петрівщині у цей прекрасний час. Бо люди нашого району шанують, люблять це чудо мистецтва, що зветься коротко — кіно».

Вдень кіномитці зустрілися з учнями Петрівської середньої школи, були гостями трудящих Нового Стародуба.

В. ЛИТВИНОВ.

ГОСТІ—

ПОЧЕСНІ ПІОНЕРИ

По-святковому нарядно прибралася площа імені Клавії Байраченко в селищі Новоархангельську. На обличчях жителів райцентру — невимовна радість, хвилювання.

Кавалькада машини зупинилася на площі. З них виходять довгожданий гості — учасники Народного фестивалю радянського кіномистецтва на Україні. Лунають оплески. Юнак і дівчина в українських національних костюмах підносять гостям на вишньому рушнику хліб-сіль.

З теплим привітанням гостей на квітучій, багатій землі Новоархангельщини виступив перший секретар РК КП України В. П. Пустовий.

Щиро подяку за теплий прийом висловили керівник групи кіномитців, заслужений діяч культури УРСР Євген Таранець і народний артист республіки Микола Яковченко.

До гостей звертається піонерка Ірина Коломацька.

— Дорогі наші гості! Мистецтво, якому ви присвятили своє життя, — найбільш масове, найбільш любимо наше народом і зокрема нами, юними, тим, хто завтра прийде на зміну батькам і матерям. І саме у виборі майбутньої професії нам у пригоді стануть цікаві кінострічки.

Ірина Коломацька зачитує рішення ради піонерського загону імені Клавії Байраченко про прийняття членів делегації — режисерів і акторів у почесні піонери. Хлопчики і дівчатка повстають гостям червоної гадастуки і дарують бараністі квіти.

Після урочистої зустрічі на площі гостей запрошують в райком партії. Перший секретар райкому КП України В. П. Пустовий розповідає їм про трудові діла хліборобів району, про політичне і трудове виховання, викликане підготовкою до наступних партійних з'їздів.

В кінотеатрі «Україна» кіномитці зустрілися з учнями місцевих шкіл. Секретар райкому партії Т. А. Бак представив молодим глядачам гостей. Потім виступили актори Валентина Гришукіна, Алім Федоринський, народний артист УРСР Микола Яковченко. Під довго нестихачі оплески М. Яковченко виконав сцену з кінофільму «В степі України», де він зіграв роль Довгоносика.

Після перегляду фільму «Хліб і сіль» відбулося його обговорення.

О. ГАЙКО.

Є. Уралова в ролі Жекі.

ГІДНУ ХЛІБОРОВСЬКУ ЗМІНУ

(Закінчення).

слугує схвалення досвід роботи багатьох комсомольсько-молодіжних бригад, ферм, ланок Київської, Одеської, Чернівецької областей, які стали справжньою школою високопродуктивної праці, колективізму, трудової дружби, взаємодітримки, прикладом організації дійового соціалістичного змагання.

Нещодавно ЦК ЛКСМ України прийняв постанову про дальше розгортання технічного всеобучу на селі, якою передбачено направити найближчим часом на курси та в сільські професійно-технічні училища 137 тисяч юнаків і дівчат.

Пленум підкреслив, що турботою комсомолу і надалі має бути дійова шефська допомога селу. У виступах учасників пленуму наводилися приклади плідної дружби серпа і молота. Так, молоді харківські і дніпропетровські тракторобудівники за рахунок економії робочого часу і заощаджених матеріалів виготовили 125 тракторів для відмінників технічного всеобучу. Шахтарі Донбасу допо-

могли сільським комсомольцям спорудити об'єкти «малого зрошення». Поширення такого досвіду — спільне завдання міських і сільських комсомольських організацій.

В республіці нині працює переважно на вирішальних ділянках сільськогосподарського виробництва, більш як 17 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів. Головне, щоб кожен молодий виробничник активно боровся за досягнення визначених рубежів на честь XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

На пленумі наголошувалося, що вся комсомольська робота має бути спрямована на успішне проведення Ленінського заліку «Ми справі Леніна і партії вірні».

В дебатах на доповідь виступили перший секретар Київського обкому ЛКСМУ К. І. Масик, перший секретар Полтавського обкому ЛКСМУ Б. В. Чичкало, завідувача молочно-товарною фермою колгоспу «Прогрес» Бродівського району Львівської області Ю. Є. Биць, перший секретар Кримського обкому ЛКСМУ І. П. Ступицький, міністр меліорації і водного господарства УРСР М. А. Гарку-

ша, директор Українського науково-дослідного інституту механізації і електрифікації сільського господарства Ф. П. Полупанов, перший секретар Ровенського обкому ЛКСМУ В. С. Мацигон, перший секретар Ворошиловградського обкому ЛКСМУ О. В. Єфіменко, трактористка колгоспу імені Леніна Ясинуватського району Донецької області Г. М. Гапонова, директор Будинку культури села Соболівка Теплицького району Вінницької області заслужений працівник культури УРСР І. В. Боднарчук, відповідальний редактор республіканської газети «Молодь України» Л. Г. Стефанович та інші.

По обговореному питанню прийнято відповідну постанову.

В роботі пленуму взяли участь заступник завідувача сільськогосподарським відділом ЦК КП України А. Д. Коваленко, відповідальні працівники ЦК ВЛКСМ та ЦК ЛКСМУ, представники ряду міністерств і відомств республіки, голови колгоспів і директори радгоспів, вчені.

ЗА

ЗВАННЯ

КОМУ-

НІСТИЧНОЇ

Другою тракторною бригадою колгоспу імені Ілліча Кіровоградського району керує комуніст Петро Олександрович Бондаренко. Тут зросло і виховалося багато молодих механізаторів.

Добрі порядки завів Петро Олександрович на польовому стані. Механізатори несуть персональну відповідальність не лише за стан сільськогосподарської техніки, а й за її зберігання в неробочий період і за місце зберігання.

Змагання за достроковий і високоякісний ремонт тракторів та причіпного інвентаря організували комуністи брига-

ди. 15 грудня, на три дні раніше строку, поладжений весь причіпний інвентар. А до 25 грудня будуть відремонтовані трактори. Таке завдання поставила собі бригада, виборюючи звання колективу комуністичної праці.

Свої успіхи механізатори присвячують XXIV з'їздові КПРС і XXIV з'їздові КП України.

На фото (зліва направо): кращі трактористи бригади Володимир Долишко, Микола Сосновський, Петро Герасимчук, Віктор Журавник.

Фото Ф. Пляхтія.

«К відпочивалося?» — це традиційне запитання часто задають після вихідних. Ми звикли до нього. Адже задана відомо: добрий відпочинок — то енергія і настрої на кілька днів праці. Від змісту часу, проведеного після роботи чи у вихідні, часто залежать успіхи біля верстата і за шкільною партою. Факт, який не обійти увагою. І в житті молоді Знам'янського локомотивного депо проблеми відпочинку вирішуються на рівні головних проблем.

На дощі об'яв увагу часто привертють художньо оформлені оголошення. Одне запрошує на вечір бальних танців, друге — кличе в туристський похід чи на колективний перегляд фільму. І кожній такій об'яві передують низка організаційних заходів.

Питання відпочинку молоді комітет комсомолу вирішує разом з партійним і профспілковим комітетами, адміністрацією депо. На засідання комітету запрошуються групкомсори цехів, керівники комсомольсько-молодіжних колективів. Тут і народжується план проведення вечора, екскурсії чи свята.

Нерідко ми практикуємо засідання комітету комсомолу з активістами школи № 2 і колгоспу ім. Дзержинського. На них вирішуємо про проведення спільних вечорів відпочинку. Надовго запам'яталась молоді зустріч із старшокласниками школи № 2. Юнаки і дівчата-виробничники розповіли своїм молодим товаришам про трудові досягнення, з якими вони зустріли 53 річчю Великого Жовтня. В свою чергу учні доповіли шефам, як вони вчаться, ким мріють бути.

Любимо ми і вечори бальних танців. З ініціативи молоді депо на цих святах популярної хореографії завжди присутні юнаки та дівчата з підшефних колгоспів і шкіл. Ця співдружність помітно міцніє. З підшефним колгоспом обмінювалися концертами художньої самодіяльності. Напередодні 52

роковини Ленінського комсомолу ми провели разом з учнями школи № 2 КВН. А з молоддю відділу робітничого постачання організували святковий вогник, на який запросили в гості Героя Соціалістичної Праці, машиніста електровоза Г. С. Рикунова.

Звичайно, якщо якусь із форм відпочинку зробити системою, то врешті-решт до неї інтерес спаде. І тоді, як присуд тупцюванню на місці звучать слова: «Скучно, нецікаво», хоча на підготовку того ж вечора чи вікторини затрачено немало часу. Ось чому комітет намагається урізноманітнити дозвілля юнаків та дівчат. Тільки за

туди закінчується спортивними змаганнями, іграми.

Щодо спорту, то в організації відпочинку йому комітет відводять особливе місце. Щороку в депо проводиться спартакіада з 10 видів спорту. Це легка атлетика, волейбол, баскетбол, настільний теніс, стрільба, ручний м'яч, шахи, шашки, городки, плавання.

Жодна спортивна подія не проходить самопливом. По закінченні змагань комітет комсомолу разом зі спортивною радою підбивають підсумки. А після спартакіади — обов'язково спортивний вечір, який розпочинається вшануванням переможців. Кращі спортсмени нагороджуються грамотами, цінними подарунками, призами, а колектив, що зайняв перше місце, — путівкою до Києва на футбольний матч.

Де б і коли не відпочивали молоді робітники депо, в супутники беруть пісню, танець і обов'язково музичку. Тому комітет комсомолу і в пятницях художньої самодіяльності залишається першим організатором. Залученням юнаків і дівчат в гуртки, розробкою програм занять, репетицій і концертів члени комітету займаються регулярно. Лише танцювальний гурток зараз відвідує 22 чоловіки, в естрадному — 7, в хоровому — 30. З 1968 року працює гурток бальних танців, в якому вчать ся красі і гармонії рухів діти робітників депо та молоді.

Цими формами роботи комітету комсомолу по організації дозвілля, ми звичайно, не обмежуємося. Маємо плани й на майбутнє. А сьогодні наші хлопці і дівчата на традиційне «Як відпочивається?» говорять: «Відпочиваємо так, щоб цікавіше і легше було працювати».

С. АНТОНЕНКО.

секретар комсомольської організації Знам'янського локомотивного депо.

ЗА ХУДОЖНЬОЮ ОБ'ЯВОЮ

1970 рік в депо проведено п'ять тематичних вечорів відпочинку, зустріч з колишніми учасниками Великої Вітчизняної війни, з ветеранами праці, Героями Соціалістичної Праці, депутатом Верховної Ради СРСР тов. Малєєвим, вечір провів допризовників, урочисте вручення перших трудових книжок молодим робітникам, вихідні комсомольсько-молодіжних колективів на відпочинок в місто Умань і на Кременчуцьке море. Умьтну, як правило, у вихідні дні відпочиваємо на туристській базі в селі Петровому. Кожна поїздка

Горизонт

СТОРИНКА
ДЛЯ
УЧНІВ
ПРОФТЕХ-
УЧИЛИЩ

Сьогодні вони ще учні, живуть звичайними учнівськими турботами. Завтра — увійдуть у робітничу сім'ю.

Щороку підприємства країни поповнюються випускниками технічних училищ. «Трудові резерви» — так гордо ім'я дала своїм вихованцям Батьківщина. Кузнем трудових резервів стало Олександрійське професійно-технічне училище № 8. За півтора десятиліття училище закінчили понад три з половиною тисячі юнаків та дівчат. Вони працюють на шахтах Донбасу, заводах Запоріжжя, вугільних розрізах Олександрії, на підприємствах Кіровограда і Світловодська.

А їхнє місце за партою, в лабораторіях зайняли інші... Їх справам ми і присвячуємо цю сторінку.

ЩОБ СТАЛИ МАЙСТРАМИ

Нашому училищу — п'ятнадцять років! Багато що змінилось за цей час. З'явилось нове обладнання майстерень і лабораторій, збільшилась кількість груп, виріс авторитет училища. І тільки завдання залишилось те ж саме: готувати свідомих, кваліфікованих робітників.

Досвідчені педагоги і майстри виробничого навчання Е. Т. Кириченко, О. П. Кисельов, А. П. Осіпова, І. І. Заїка, В. Г. Саламатін, М. І. Костерев та інші докладають всіх зусиль, щоб юні добре оволоділи робітничими професіями. Учильще пишається своїми колишніми випускниками О. Хайноцьким, І. Федоренком, А. Баштовенком, Б. Чорним.

Великі завдання по вихованню майбутніх робітників стоять перед комсомольською організацією училища, яка налічує 340 юнаків та дівчат. Присмислюючи до занять, успішність учнів. Ми щомісяця підбиваємо підсумки, визначаємо перші місця. Сьогодні попереду 13 група (майбутні електрослюсарі шахтних механізмів), наздоганяють їх дівчата з 19-ї. А двадцятій групі присвоєно почесне звання «резерв комуністичної праці».

В А такі учні, які потребують особливого контролю. За ними закріплені комсомольські активісти. Дівчачки і порушники дисципліни засуджуються на засіданнях комітету, з ними колектив училища «знайомиться» через «Блискавки» і стіннівки «Комсомольського прожектора».

Майбутній робітник повинен бути високоосвіченою людиною. Тому велику увагу комітет комсомолу приділяє продовженню навчання у вечірній школі тих учнів, які поступили до нас на базі восьми класів. З задоволенням назву Олександра Васілова, Володимира Шевченка, Василя Карпенка, Віктора Москаленка. Ці хлопці успішно навчаються і в училищі, і у вечірній школі. Взагалі ж, комітет комсомолу домагається того, щоб навчанням у вечірній школі були охоплені всі учні, які не мають середньої освіти.

Цього року при училищі розпочав роботу «Університет права», на який запрошуються досвідчені юристи. Вже прочитано кілька лекцій. На майбутнє плануються такі як «Основи марксистсько-ленінського вчення про державу і право», «Розуміння правовідносин» тощо. Це необхідно, тому що висока правова культура, розуміння наших законів і поважне ставлення до них допоможуть молодим людям уникнути правопорушень.

Доброю традицією, яка передається з року в рік, стала робота «Клубу вихідного дня». Експерти по місяцях бойової слави і історичних місцях області, змагання команд КВК, вечори відпочинку, зустрічі з випускниками училища, передовиками виробництва, «вогники», та все це не перелічує — все це організовує «Клуб вихідного дня», до якого входять активісти з усіх груп училища. Добре поставлено і спортивну роботу. Досить сказати, що наші футболісти другий раз завоюють кубок області ради спортивного товариства «Трудові резерви», що в училищі — 30 другорозрядників, 150 — третьорозрядників, 420 юнаків і дівчат мають юнацькі розряди з різних видів спорту.

Звичайно, є ще й труднощі, трапляються й невдачі в нашій роботі. Але учнівська молодь правильно розуміє поставлені перед нею завдання, наполегливо готується до початку трудової біографії. Про це свідчать високі зобов'язання, взяті колективом училища назустріч наступному з'їздові партії.

В. ОЛІЯНИК,
секретар комітету комсомолу Олександрійського ПТУ № 8.

ДАРУЄМО

«ЧЕРВОНУ

РУТУ»

Готувались з захопленням. Хотілось, щоб наш «мистецький» був амістовним і веселим.

Коли все було готове, запросили директора училища І. І. Шарковського, викладачів Я. М. Петрушина, А. П. Осіпову, В. Г. Саламатіна, І. І. Заїку.

Розмова на пошуків велась за коло професії, майбутнього трудового життя. До нього нас готують викладачі, і тому не дивно, що ведучий раптом оголосив:

— Сьогодні ми даруємо паліт Аллі Павліані пісню «Червона рута».

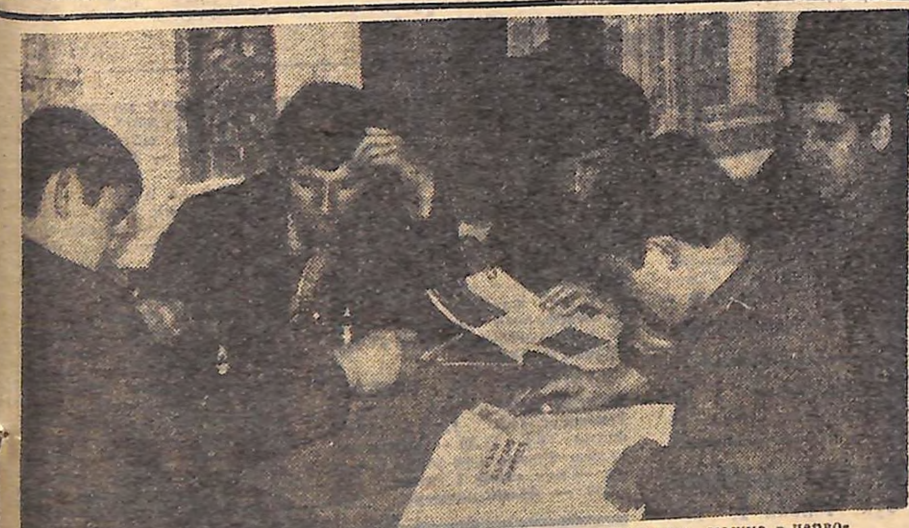
Виконала її Надя Кошелева.

Було це багато цікавих номерів, хороших розповідей і теплих побажань. Всі залишилися задоволені.

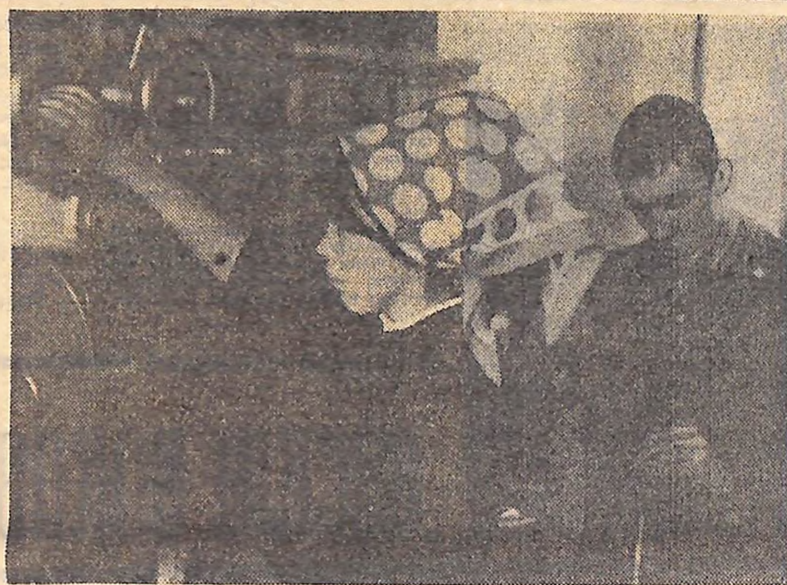
Проте наступного дня «кухарі» заявили:

— У нас буде ще краще. Визнати по правді. «Осінній бал» пройшов у них чудово. Але ми не здаємось. Зараз готуємо... Що ми готуємо, поки що не скажу. А дівчат з сусідньої групи запросимо обов'язково.

Люба МАТРОНИНА,
учениця 18-ї групи училища.

Зіграти партію в шахи, прочитати свіжий номер газети чи журналу можна в червоному кутку гуртожитку. Після занять тут завждилюдно.

У житті кожного робітника був момент, коли він підійшов до верстата вперше. Ввічливий механізм, і хоч за всіма ознаками нічого не трапилось, лише вклучився верстат у роботу, сталась важлива подія: то відкривались двері у робітниче життя. «Щастя тобі!» — весело гудів двигун, благословляючи у путь юнака чи дівчину. Щастя і вам, скажемо ми, дивлячись, як Люба Набойченко і Микола Кошелев освоюють шліфувальний верстат.

„Комплектуй, хлопче...“

Перший день — незвичайний. Це я про практику. Узяли мене — дають новенький інструмент, підводять до справжнього двигуна і кажуть:

— Комплектуй, хлопче. А коли щось не так — звертайся.

І, як на гріх, трапилось оте «не так».

— Що ж це ти пориєш не підвів у верхню мертву точку? Так нічого не вийде...

Через кілька днів я запам'ятав ім'я свого наставника. Юрій Семенов, слюсар-автомобільний. А потім ми по-дружилось.

Навчав мене Юрій всьому, що сам знав. А найбільше — робітничій гордості.

— Ти, — бувало скаже, — робоча людина. Тож не ганьби своє ім'я. А то с деякі — попрацював, покинув, шукає легкого хліба. Наш хліб — ось тут, біля моторів. І мусить він бути чесним.

Багато разів перекопався у силі колективу. Бувало, майже незнайомий робітник підійде, гляне на мою роботу, а потім:

— Ти, хлопче, по-іншому спробуй...

Потрапити в мене після училища в таку бригаду, як ця, з Олександрійського заводу. Товаришів не підвів би. Бо завдяки своїм викладачам та наставникам з бригади добре тепер розуміюся на автомобілях «ГАЗ-51», «ЗІЛ-104», «ЗІЛ-140» та й взагалі, на всіх вітчизняних машинах.

Сергій ПОМАРАНОВ,
учень групи слюсарів-автомобільників.

ВОЛОДІТИ НЕВИДИМОЮ СИЛОЮ

Послухаємо, що скажуть самі учні:

ТОЛЯ ЛІСЕНКО:

Як зустрілася з своєю майбутньою спеціальністю? У восьмому класі вчителька запропонувала нам побувати на Кременчуцькій ГЕС. До цього ми всі знали, що така електрика, люблячи проводити досліди на уроках. Та побачивши світлі приміщення електростанції, безліч приладів, мереживо електродроту, який ніби з таємничого центру розходиться в усі кінці, були вражені. Тоді й зародилася у мене думка: будь-що — навчитись володіти невидимою силою.

По закінченні школи довго не роздумував. Прийшов сюди, в групу електромонтерів.

Чи не помилився?

Запитаєте у моїх друзів — Сергія Наумова та Володі Хотського. Ми навчаємось разом. Вони вам скажуть, що ні.

Є у нас заповітна мрія: після закінчення училища поїхати у найвіддаленіший куточок. Монтувати електрообладнання для тваринницьких приміщень, підключати світло до будинків колосників, щоб у кожній хаті сяяли електролампочки, голубим серцем світилися екрани телевізорів. Поїдемо разом. Куди завгодно, аби підкупати, що ти потрібний людям.

* * *

А дівчатам з групи торгівельників до вподоби працювати продавцями в овочевому магазині.

— Нанодіть! сміх, а на полицях — свіжі яблука, апельсини. Подаєш їх покупцям, а вони у відповідь дарують посмішки. Чи не здорово?

Васентин ЗАВОРОТНІЙ:

Це — їм до вподоби. А я думаю, що краще професії електрослюсаря немає. Мій батько усею вія працював гірником. Бував гірником і я. Мрія про Морозівський вуглерозріз. Бачили б ви, яка там техніка! Навчатись мені легко. По-перше, після десяти класів, по-друге, цікаво.

* * *

Це — майбутні електрослюсарі шахт і вуглерозрізів, слюсарі-інструментальники, авторемонтники, машиністи гірничих машин і механізми, продавці, куліарі. Кожен вважає, що його спеціальність найкраща. Так воно і повинно бути. Бо світ — широкий. У ньому стільки улюблених і стежок, що кожному знайдеться своє місце. Тим більше, коли врокеш у завтра.

„Аврора“ показує фільм

Модель легендарного крейсера «Аврора» повільно рухається за бар'єром. Спостачує ліній, і дружинний промінь світла утворюється в екран. За хвилину на екрані — зображення Володимира Ілліча Леніна.

Ця модель з великим успіхом демонструвалась на Республіканській виставці технічної творчості учнів профтехучилищ. Зараз вона зберігається в кімнаті технічної творчості і демонструє її Іван Іванович Заїка, старший майстер училища, голова учнівської ради ВТБР.

— Все, що ви бачите, зроблено учнями училища під керівництвом досвідчених майстрів і викладачів — В. Г. Саламатіна, І. Я. Федані, Б. Ф. Рвача, О. Т. Кириченка та інших.

Іван Іванович, про себе говорить скромно, хоч уже десять років очолює раду ВТБР і бере безпосередню участь у розробці моделей, а їх побудові.

На стенді — модель трансформатора, оточена металевим огороженням. Ви наближаєте руку до огорожі. І раптом, загорюється електричний потік, різкий сигнал попереджує, що торкнутись не можна.

— Це діюча модель захисної сигналізації, — пояснює Іван Іванович. До речі, слюсарі-ремонтники теж діючі. Кіш опускається, заповнюється масою, потім новаторство стрімко наближається до «автомобіля» і падає на землю. Можете подивитись, як працює в шахті механічний вугледобувний комплекс «Тулза». Можливо, його також зроблено руками учнів. Розглядаючи учнівські роботи, даю кілька запитань. І. І. Заїка охоче відповідає на них.

— Багато учнівських робіт потрапляють на виставки?

— Взагалі, щороку демонструється 5-6 ро-

біт. Ось і зараз в Києві знаходиться макет автомобіля, в якому їздив Ілліч.

— Іване Івановичу, напевне, творча ініціатива учнів знаходить приміщення не тільки у виготовленні моделей?

— Звичайно, ні. Учильще має конкретний план виробничої діяльності. Довгий час базове підприємство постачало нам деталі електротрансформаторів. Готові трансформатори ми повертали на завод. Отут і знайшла місце учнівська творчість. Завдяки спеціально сконструйованому обладнанню, ми прискорили процес збирання вдвічі, причому повністю виключили можливість браку. Зараз збираємо кнопочні пости управління. Виготовили спеціальне пристосування для лудіння кінців провідників. Здавалось би дрібниця, але економія часу велика. Взагалі, завдяки розробці нової технології і втіленню раціоналізаторських пропозицій, Іван Іванович дієвості учнівської праці за п'ятнадцять років з тринадцяти до ста шістьдесяти тисяч карбованців.

— Наскільки активне учні беруть участь в роботі товариства раціоналізаторів?

— Членами ВТБР стали всі учні училища. У розробці цієї чи іншої пропозиції, у виготовленні моделей беруть участь також усі. Така вже у нас система, що у втіленні задуму кожен викладає свою частку роботи і це якесь позначення на навчальній урці.

З Іваном Івановичем можна говорити довго. Він розповідає про кращі роботи учнів, називає імена Бережного, Денисенки, Шибєва, Степанюка, багатьох інших учнів, які найбільше попрацювали над моделями, лінгвистичними. Проте дівчата — річ немовлята. Старшому майстру потрібно йти до майстерні...

верхня водоємність, видолінені, ціленим степ.

З усіх боків до паркового масиву підступають лісонасаджених та фруктових садів. На південному схилі дендрарію розташована колекційна ділянка дерев і чагарників. Є також 65-гектарний розсадник, де щороку вирощують десятки тисяч саджанців для зеленого будівництва та створення нових парків і дендраріїв.

У багатобарвну, з різними відтінками палітру «Веселих Боковеньок» гармонійно влітають трави. На провесні своїми квітами виділяються шафран різнокольоровий, горючий,

якимось чудом потрапив на кордоні п'яти природно-кліматичних зон. Суворі північ і середньоруський пейзаж з традиційною берізою на узліссі, поетичний український ландшафт із ставком і вербами на греблі, за якою — далечини неоглядного степу.

Що ж являють собою названі п'ять пейзажів «Веселих Боковеньок»?

Перший пейзаж. Уявіть собі,

чайлась і сонно шумить закучє-ряплена туля.

Другий пейзаж. Погляд в інший бік, — і ви в українській сільській стороні. Над греблею шумлять тополі, сріблястими блискітками вилискує плесо ставка, в якому віддзеркалюється і розкошує віття таких любих серцю верб.

Завмер у безмовності дубляк, тополіний гайок, дрімотні підліски, проміті дошами лужки і вигонні, що зливаються з небесною блакиттю...

Третій пейзаж. Кризь спеціально зроблену просіку в центр відкривається заплава порослої очеретом звивистої річки Боковеньки. Через неї перекинута кладка. Без ладу посажені дерева різних порід створюють враження незайманого дрімучого густолісся, в яке органічно влітається тихоплинна річка. А повітря — не надихається!

Четвертий пейзаж. Своєю неповторною мальовничістю він справляє на кожного чи не найбільше враження, особливо тоді, коли займається, цвіте й переливається вранішня зоря, вішучи погожу днину. Зелений лужок за річкою і плакучі верби, здається, вмиваються сріблястими краплями роси.

А далі виступились, немов на чатах, задумливі пірамідальні тополі. І вся ця пишнота — на тлі гущавини зеленошумної усміхненої діброви...

П'ятий пейзаж. Його володіння розкинулось на площі більш як десять гектарів. За задумом авторів він повинен підкреслювати і відтворювати колорит величезно-суворої, похмурої краси тайгових лісів Півночі.

На схилі розлогої балки стоїть сосновий бір, в якому повітря густа настояне на хвої. В кінці просіки — декоративна група дерев, притаманих тайговим хащам Сибіру.

Крім цих пейзажів, у «Веселих Боковеньках» є ще чимало цікавого. В різних кінцях дендрарію увагу відвідувачів привертають мальовничі куточки, серед яких найбільш привабливими вважаються озеро «Золота рибка», заплава річки Боковеньки, понад якою розташований дендропарк. Вражає своєю красою сріблясте плесо озера «Кит». Припадає до себе і лісовий масив — «Кучівська дача», що розташований за сім кілометрів від центральної садиби дендропарку.

Найбільш затішним місцем заповідника є так звана «Ялушка». Деростує такі екзоти як болотний кипарис, тюльпанне дерево, ялина східна і платан. Молоді і заміряні шумлять стрункі тополі, які вишукано вальсують центральній алеї парку.

(Далі буде).

Володимир КРАМАРЕНКО

„ВЕСЕЛІ БОКОВЕНЬКИ“

(Продовження. Поч. в газеті за 17 грудня).

Вражає їх різноманітність, чарівна неповторна краса. Вдало використані засоби паркового будівництва допомогли створити своєрідні перспективи, мальовничі природні картини. Кожна з них має відповідні елементи — передній і задній плани, обрамувальні рамки з дерев і чагарників. Для фону в одних пейзажах використані дубняки і соснові бори, в інших — дзеркальна по-

ірис, а з наближенням осінньої пори шерхотять на вітрах ковила, шавлія, вісвятини.

На території парку досить різноманітний тваринний світ. В цих краях водяться рудувато-золотаві козулі, прудконогі зайці, у водоїмах — полохливі ондатри. Галасливий і водоплавний пташар — не влічити!

Коли з композиційного центра — галлявини — оглядаєш просіки, які розходяться в різні боки, складається враження, що тут, у степу на Кіровоградщині,

що ви знаходитесь у лісовій місцевості середньої смуги Росії. Сріблясте сяйво місяця. Галлявини обступили мідинокорі сосни, сизі гостроверхі ялиники, куртина ялівцю козачого та інших представників мішаних лісів. Праворуч виступились дуби. З двох боків галлявини кризь вогкі лісові нетрі проглядає віття гостролистого клена, кінсько-го каштана, ясеня, тут же при-

Закінчився перший тур вікторини. Найкращі відповіді надіслали А. Самойленко з Новоархангельська, В. Сидоренко з Верболюжжя.

Просимо учасників вікторини звірити, чи правильні ці відповіді.

1. Назва річки Синюхи походить від кольору води, довжина її на території області 111 км.

2. Найстаріше лісництво в нашій області — Чорноліське, організоване в середині XIX століття.

3. Перші лісосушки по методу Докучаєва були закладені в 1898—1901 роках. Зараз вони охороняють від вітрових посів колгоспу «Победа» Маловісниського району.

4. В нашій області є такі різновиди дубів: звичайний, червоний, черешчатий (форма змюва і літня, це по вид і не підвид, а саме форма).

ПРОПОНУЄМО ПИТАННЯ ДРУГОГО ТУРУ:

1. Яка птиця годує своїх пташенят раз на добу і лише вночі?
2. Молоко якої тварини не скисає?
3. Чим можна підгодувати звірів і птиць в зимовий час?
4. Яка єдина в світі тварина користується інструментом для добування їжі?
5. Що зробили ви або колектив, де ви працюєте чи вчитеся, весною нинішнього року по створенню зелених пам'яток на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна?

Відповіді можна надсилати до 20 січня 1971 року.

червоний, черешчатий (форма змюва і літня, це по вид і не підвид, а саме форма).

НАСТОЯЩАЯ ЛЮБОВЬ

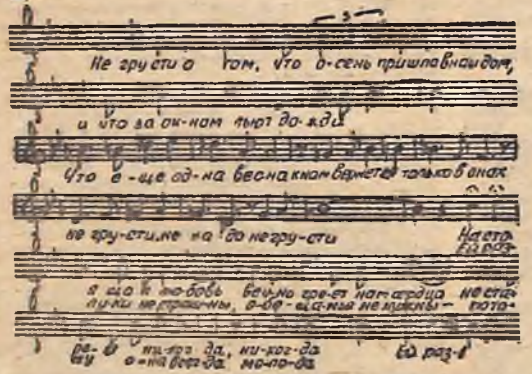
Муз. КРОУЭЛЛА
Російський текст
ГАДЖИКАЄИМОВА

Не грусти о том,
Что осень пришла в наш дом
И что за окном льют дожди,
К нам вернется только в снах —
не грусти, не надо,
не грусти.

ПРИПЕВ:
Настоящая любовь
вечно греет нам сердца,
не стареет никогда,
никогда.

Ей разлука не нужна —
потому она всегда молода,
Дождь пройдет, поверь,
ласковый апрель, и тогда
мы придем с тобой в сад,
там, где много лет назад
ты впервые мне сказала
«да».

ПРИПЕВ:
Настоящая любовь
вечно греет нам сердца,
не стареет никогда,
никогда.

Наша адреса і телефони

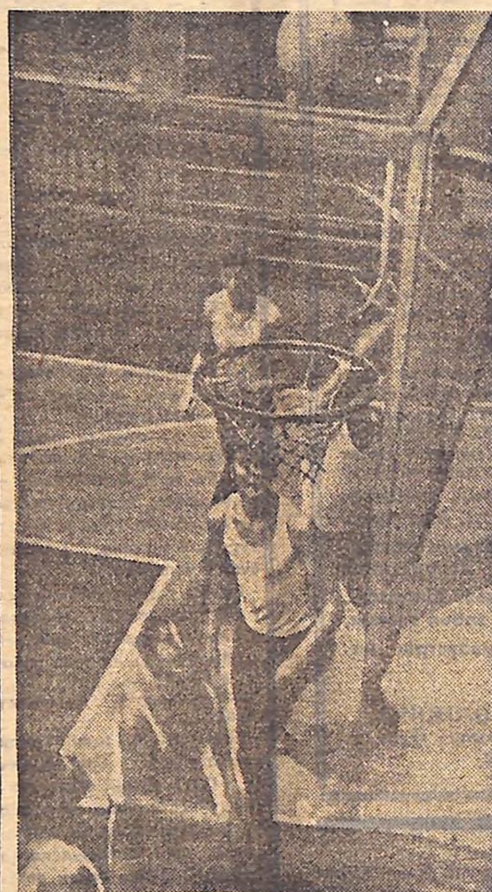
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 01525.

Індекс 61197.

Зам. № 6435.

Тираж 40 200.

ПЕРШ за все, про тих, хто є неабиякою гордістю спортивного клубу Кіровоградського машинобудівного технікуму. В. Лошаков став призером республіки з акробатики, він виконав майстерський норматив, велосипедисти Леонід Фабриков, Микола Леженко, Петро Сльозкін та Валерій Дяченко були першими, коли тривав чемпіонат республіки серед технікумів. Вже не перший рік добра слава йде в області про гандболістів технікуму. Діагона не лише призерів області. Вони входять в шістьку кращих команд республіки. До складу збірної області входить баскетболіст «Машинобудівника» Людмила Маяк, Галину Горбунову. Якщо говорити цифрами, то тут теж різниця змін. За останні два роки в технікумі підготовлено 14 кандидатів у майстри

ТОН ЗАДАЄ „МАШИНОБУДІВНИК“

спорту. 24 першорозрядники, 156 другорозрядників, 997 учнів технікуму виконали норматив третього спортивного розряду. Крім цього, у спортивному клубі є 349 громадянських інструкторів по спорту та 315 суддів, 1238 юнаків та дівчат успішно виконали нормативи комплексу ГЗБ.

Щороку викладач фізкультури машинобудівного технікуму Михайло Семенович Биков разом з своїми активістами готуються до технікумівської спартакіади. З дев'ятих видів спорту починаються поєдинки. Тривають змагання між групами, відділеннями, а потім — спортивне свято. Тоді вже майстерство міряються найдовідченіші. І, звісно, перх беруть ті, хто постійно відвідує заняття в секціях. А їх у спортивному клубі аж тринадцять.

Найбільш масові — баскетбольна,

волейбольна, ручного м'яча, стрільська, легкоатлетична. В пошуку тепер стала класична боротьба, фехтування, спортивне орієнтування.

Найкраще під час спартакіади виступили кандидат у майстри спорту з кульової стрільби Галина Кухаревська, легкоатлет Катерина Донець, Віра Таценко, Катерина Нушкар,

баскетболісти Юрій Андрущенко, Віктор Новіков, Микола Машенко, Анатолій Сокур, тенісисти Олександр Дяченко, Людмила Леженко та Таїса Шевченко, велосипедисти Валерій Дяченко і Федір Сергієнко, борці Віктор Бондаренко, Микола Новохатько, Олег Сибільський та Анатолій Бурсаков. Всі вони разом з волейболістами «Машинобудівника» входять в склад збірних команд області ради ДСТ «Авангард».

Велику увагу в технікумі приділяють пропаганді спорту. В «Машинобудівнику» постійно виходять радіогазета, стіннівки, влаштовуються спортивні вечори. Це сприяє тому, що знову в секції записується все більше молоді.

Г. ТОЛОК.
Фото автора.

Свободу Анджелі Девіс!

Федеральне бюро розслідувань називає Анджелу «надзвичайною злочинницею в США». Але хто ж така Анджела, в чому її злочини?

Близько закінчили університет, вона стала викладачем філософії. Реакціонери і

расисти всіляко намагалися добитися звільнення її з роботи в Каліфорнійському університеті. Проте на захист Анджели виступила величезна більшість студентів і професорсько-викладацького складу університету. Тоді проти неї було сфабриковано обвинувачення у «співучасті в убивстві».

Анджела Девіс — людина кристально чистої совісті, мужливою дівчиною, яка беззастовно віддала себе справі боротьби за громадянські права негритів.

Мільйони американців, найширші кола громадськості країни усього світу рішучо вимагають: свободу Анджелі Девіс! Припинити ганебне судилище над мужньою американською комуністкою!

(ТАРС).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
ПОНЕДІЛОК, 21 ГРУДНЯ,
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 —

Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм «Повість про чекіста». (К). 10.20 — Сніває Т. Саяжаревська. (Кіровоград). 16.50 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.20 — Рішення липневого пленуму ЦК КПРС — у життя. «Погляд у завтра». (Херсон). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — «Наші прем'єри». М. Старинський. «Талант». Телеспектакль. (Харків). В перерві спектаклю о

18.50 — «Кроки п'ятиріччя». Виступ міністра чорної металургії СРСР. т. Казанця. (М). 20.00 — Назустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. «Ладніжницька зірка». (К). 20.15 — Фільм-концерт «Про що співають молоді». (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 Кінофестиваль «Партія — наш рушій». Художній фільм «Правда». (К). 22.15 — Концерт лауреатів Міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського. (М). 23.00 — Телевісті. (К).

ВІЗТОРОК, 22 ГРУДНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільм. (К). 11.35 — Шкільний екран. Фільм для учнів 6 класу. «Сила тиску і тиску». (К). 12.10 — Фільм-концерт. «Про

що співають молоді». (К). 12.25 — Художній фільм «Навіні, як на віні». (Кіровоград). 17.00 — Народний телеуніверситет. «Від п'яти до десяти». (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Програма передачі та оголошення. (Кіровоград). 18.05 — До Дня енергетики. «Плюс електрифікації». (Кіровоград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Вечори на високому замку». (Львів). 19.50 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 20.00 — Телефільм. (Кіровоград). 20.20 — Програма «Час». (М). 20.40 — Концерт. (К). 21.40 Художній фільм «Операція «Трест». Перша серія. (К). 23.00 — «Закарпатські вечори». (Ужгород). 23.30 — Телевісті. (К).

Г. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.